

Airmeet 2013

Na letišti Donauworth, poblíž Německého Norimberku, se v měsíci srpnu koná jedna z největších letecko-modelářských show, na kterou jsou zváni nejlepší piloti z celé Evropy a které se účastní i tovární piloti Americké firmy Horizon Hobby. Letošním tahákem byl zajisté akrobatický mistr světa

Quique Somenzini, dále tým Red Bulls s větroni L-13 Blaník a akrobatickým vrtulníkem BO-105. Jde vlastně o propagační akci firmy Horizon Hobby, na které se účastní se svými ukázkami jak piloti v barvách Horizon Hobby, tak i právě pozvaní modeláři se svými atraktivními ukázkami.

Po jednání s pořadateli, kterého se aktivně účastnil především Kamil, získala naše skupina pozvání a tak jsme se v pátek ráno 16. srpna vydali na cestu, což

(pro nás z Moravy) představovalo vzdálenost cca 850 km. Přijeli jsme v odpoledních hodinách a hledali kemp. Protože ten hezký travnatý u letiště byl již obsazen, poslali nás pořadatelé vedle na pole do čerstvě posečeného strniště. Ihned po příjezdu jsme se rozdělili na dva

tábory, jedni dali přednost stínu u aleje stromů, druzí u travnatého pásu letiště. Ihned po vybudování zázemí jsme složili letadla a odvezli je do hangáru.

V sobotu ráno byl brífing, na který odešel Kamil a po návratu nám sdělil, že poletíme až v odpoledních hodinách, takže kromě registrace pilotů a běžné přípravy pyra a techniky, jsme měli dostatek času na prohlídku zázemí letiště, vystavených modelů a řady různých stánků. Letová

plocha byla tvořena betonovým pásem, odhadem 500m s travnatými pásy a pojížděcí drahou. Celá plocha letiště byla ohraničena vysokým drátěným montovaným plotem, který odděloval diváky od letové části. Již od

hodin se trousili první diváci a během dne se prakticky celá plocha zaplnila. Přiletěly i velké stroje Red Bull a zaparkovaly na čestném místě před diváky. Letové ukázky byly během dne velmi zajímavé, střídaly se makety, akrobati, vrtulníky, turbíny, skupiny i jednotlivci. Každou hodinu se na obloze prezentovaly na pár minut výrobky Horizon Hobby (vesměs ve skupinách) v podání továrních i hostujících pilotů.

Nutno říct, že počasí akci skutečně přálo a po oba dny bylo parádně horko. Přišel i náš čas na vystoupení, po dohodě s pořadateli jsme si v klidu připravili vše potřebné na ploše a počkali na pokyn k letu. Zcela výjimečně jsme dokonce slyšeli i náš hudební doprovod, který zněl po celé rozlehlé ploše z bloku reproduktorů, zavěšených na vysokém jeřábu v centrální části letiště. Během testování této reprosoustavy předchozího večera, když poněkud zesílila

hudba, vibrovaly i stoličky a skleničky na našich kempingových stolcích a to jsme byli skoro na kraji letiště. Konečně jsme tedy měli možnost si vychutnat i náš doprovod, který jinak prakticky vůbec během letu neslyšíme. Let začal tradičně útokem německých

stíhaček, k tomu jsme si s Cyrilkem vyzkoušeli opakované nálety v protisměru a pak startovali spojenci. Letěli jsme v sestavě – já s Albatrosem D.III, Svaťa s Fokkerem D.III, Mirek s Moranem N, Kamil a Mirek s Bristoly, Karel a Karel se

Sopwith Pupy, Petr s Nieuportem 28 a Michal létal s Nieuportem 11, na stojánce měl i DH-2 a samozřejmě přivezl svá bojová vozidla. Která se aktivně účastnila bojů na ploše letiště.

Po vystoupení jsme se poněkud divili, že diváci pomalu neodcházel, ale spíš se zdálo, že přibývají. Po ukončení modelářské části se na obloze objevil vrtulník Red Bull Bo-105. Nejdřív to vypadalo jako obyčejné létání, ale najednou vrtulník udělal přemet, poté i výkřut a pokračoval v akrobacii, jakou jsme dosud nikde neviděli! Jakmile se zešeřilo,

odstartovala dvojice Blaníků v barvách Red Bull ve vleku za Extrou a po nastoupání do výšky začala efektní akrobacie s dýmovnicemi a světly na koncích křídel. Po jejich přistání pokračovala modelářská světelná show s většími i menšími modely se svítivými LED diodami nebo s pyrotechnickými efekty. Na závěr večerního představení nás ještě čekal ohňo-

stroj. Tím ovšem večer nekončil, ve velkém stanu hrála hudba, točilo se pivo a tance chtiví Němci se oddávali tanečním kreacím. Pro nás taháky typu Einkesselbuntes v onom narvaném stanu moc nebyly, tak jsme raději strávili zbytek večera s kytarou.

V neděli jsme měli vystoupení přibližně ve dvě hodiny, vše jsme zvládli bez problémů a v odpoledních hodinách jsme vyrazili k domovu. Mám-li hodnotit tuto monstrózní akci z pohledu českého modeláře, musím se vrátit ke skvělému leteckému programu na kterém si každý vybral to své, dostatku jídla a hlavně neomezenému pití ve VIP stanu, které přišlo v letním horku velmi vhod, na druhé straně zcela nedostatečnému zabezpečení mobilních WC, stejně jako problém s hygienou a mytím. Ještě že nedaleko byla vodní nádrž, kterou jsme využívali ve večerních hodinách a která byla po letním parnu více než osvěžující. V každém případě nám všem zúčastněným tato akce zcela jistě jen tak nevymizí z paměti a podobně jako ta v Lehrte nám přinesla spoustu zážitků, kvůli kterým se takovéto akce vyplatí absolvovat.

